

Det synes urimeligt, at 30 Hovednævninger, der udenfor København ofte maa rejse langvejs fra til Tingstedet, skal møde ved hver Sag, og Tallet foreslaas derfor nedsat til 25; samtidig foreslaas Hjælpenævningernes Antal forhøjet fra 10 til 15, da disse tages blandt Personer, der bor paa det Sted, hvor Retten holdes, eller i Nærheden af det, og det for dem derfor er mindre besværligt eventuelt at skulle møde.

6. (Rtpl. § 90). Hovedlisten over Nævningerne suppleres ved Lodtrækning fra Hjælpe listen af Formanden alene uden som hidtil med Tilkaldelse af Udvalgets andre Medlemmer, og Hjælpe listen suppleres først, naar Antallet af Hjælpenævninger er blevet mindre end 10.

7. (Rtpl. §§ 11 og 12). Adgang til i en enkelt Sag at beskikke den Politimester, der har ledet Forundersøgelsen, til at udføre Tiltalen for Landsretten i Statsadvokatens Sted (da han jo er kendt med Sagen og ogsaa faar større Interesse for sin Opgave under Forundersøgelsen, hvis der kan gives ham Adgang til at føre Sagen til Ende).

8. Ændringer angaaende Retsplejelovens Regler om *Ophør af Retten til Sagførervirksomhed og om Sagførerraadets Myndighed*. Forslagene er udarbejdet efter Forhandling med Sagførerraadet (Rtpl. §§ 137, 138, 138 a, 144 og 145). a. Man har hidtil savnet Hjemmel til at kunne suspendere en Sagfører fra Sagførervirksomhed i Tilfælde af, at han er sigtet for en i den offentlige Mening vanærende Handling, men Sagen endnu ikke er endeligt afgjort. Det foreslaas efter Sagførerraadets Ønske, at Raadet faar Suspensionsretten, men saaledes, at Beslutningen skal kunne prøves af vedkommende Landsret efter Reglerne i Rtpl. § 145. — b. Saafremt en Sagfører paa Grund af Sindssygdom er uskikket til at udøve Sagførervirksomhed, kan han ved Dom frakendes Retten til at udøve saadan Virksomhed.

Forslaget er motiveret ved, at man maa anse det for nødvendigt, at en Sagfører under saadanne Forhold maa kunne hindres i at praktisere, selv om Lovgivningens almindelige Betingelser for Umyndiggørelse paa Grund af Sindssygdom (Lov Nr. 277 af 30. Juni 1922 § 2) ikke er til Stede. Som Forbillede for Reglerne om Behandlingen af den paagældende Sag har man anvendt Bestemmelserne i Lov Nr. 111 af 30. April 1909 § 7, 4. Stk., om Søgmaal mod Læger til Frakendelse af jus practicandi.